

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40P/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119211445
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119211445.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov: matky U. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. A. X/D, C., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Eva Koleničová, s.r.o., Dolné Dubové 249, IČO: 53 598 806 a otca V. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. 2, C., právne zastúpený: Mgr. Eva Bačiková, advokátka, A. Žarnova 1, Trnava, o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Otec je povinný s účinnosťou od 05.12.2019 platiť výživné na maloletú H., nar. XX.XX.XXXX sumu 250,- eur mesačne vždy do 20. dňa, toho ktorého mesiaca, vopred k rukám matky maloletej.

II. Zročné výživné za obdobie od 05.12.2019 do 20.09.2021 v sume 2.843,40 eur sa povoľuje otcovi zaplatiť v 17. mesačných splátkach po 158,- eur mesačne a jednej splátke po 157,40 eur, kedy prvá splátka zročného výživného vo výške 157,40 eur je splatná dňa 20.10.2021 a každá nasledujúca splátka vo výške 158,- eur, vždy do 20. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca, spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia dlhu, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého zročného výživného.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 14P/32/2015-228, zo dňa 06.04.2017, v časti výšky bežného výživného na maloletú H..

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom z 05.12.2019 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú, upravenú pôvodne rozsudkom Okresného súdu Trnava, č. k. 14P/32/2015-228, zo sumy 120 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne. Návrh odôvodnila rastom životných nákladov od posledného rozhodnutia, diagnostikovaním závažných ochorení maloletej (ako tetanické záchvatové prejavy, solitárny panický atak, neuróza) a tým, že maloletá už navštevuje základnú školu (v šk. roku 2019/2020 IV. ročník). Špecifikovala mesačné náklady na maloletú, a to strava 150 eur, lieky Magne B6 a probiotiká spolu 20 eur, lieky, výživové doplnky, šampóny proti všiam a náklady na zubnú starostlivosť 20 eur, hygienické potreby 20 eur, oblečenie 50 eur, poistenie 16,50 eur, školské poplatky a voľnočasové aktivity 25 eur, výtvarný krúžok 8,50 eur. Ďalej špecifikovala mesačné náklady na domácnosť (energie, povinné zálohové platby spojené s vlastníctvom bytu, splátka úveru, televízia, internet daň a komunálny odpad) vo výške 336 eur na osobu, s tým, že v byte žije navrhovateľka s maloletou. Okrem týchto platieb navrhovateľka uhradila aj náklady na zimnú a letnú dovolenku v roku 2019, náklady spojené so starostlivosťou o mačku a náklady spojené s účasťou maloletej na prvom svätom prijímaní. Písomným podaním zo 04.09.2020 navrhla zvýšenie vyživovacej povinnosti otca tak, že tento je povinný prispievať

na výživu maloletej s účinnosťou od podania návrhu v sume 250 eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2020 vo výške 300 eur mesačne, okrem iného aj z dôvodu nástupu maloletej na druhý stupeň základnej školy.

2. Otec sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo 14.02.2020 a uviedol, že maloletá trpela ochoreniami, ktoré uviedla matka už v čase pôvodnej úpravy vyživovacej povinnosti. Maloletá sa už v tom čase venovala aj záujmovým aktivitám. Zároveň uviedol, že od poslednej úpravy sa jeho majetkové pomery zhoršili, jeho podnikanie nebolo rentabilné, nemá možnosť sa ako drobný podnikateľ dostať k zákazkám, preto podnikateľskú činnosť ukončil k 31.12.2019. Navyše sa zhoršil jeho zdravotný stav, od januára 2020 je uznaný za dočasne práceneschopného. Po skončení PN má záujem obnoviť si zväračské oprávnenie a nájsť si tak lepšie platenú prácu. Jeho životná úroveň je v porovnaní s úrovňou matky nižšia a uhrádzať svoje osobné výdavky dokáže len s finančnou pomocou svojich rodičov. Vo vyjadrení špecifikoval aj svoje osobné mesačné výdavky na stravu v sume 250 eur, na oblečenie v sume 40 eur, na hygienické potreby v sume 15 eur, na telefónne poplatky v sume 17 eur, na internetové pripojenie v sume 17,99 eur, na poplatky za plyn, vodu a TV v sume 80,64 eur a poplatky za elektrinu v sume 41 eur. Okrem toho spláca hypotekárny úver vo výške mesačnej splátky 582,25 eur, ročné poistenie domu v sume 69,30 eur a ročnú daň z nehnuteľností v sume 132,10 eur. Uhradil mimoriadne výdavky na maloletú v sume 200 eur na lyžiarsku výstroj, 30 eur na lieky a drogéria a 100 eur na športové a voľnočasové aktivity. Otec poprel náklady matky na splátku hypotekárneho úveru, keďže majú spoločnú nehnuteľnosť, ktorej podielové spoluvlastníctvo nie je medzi nimi vyporiadané, preto bol tiež nútený čerpať hypotekárny úver a obstarat' si vlastnú nehnuteľnosť.

3. Matka vo vyjadrení k podaniu otca uviedla, že diagnostikované ochorenia boli maloletej zistené až v júni 2018, čo vyplýva z prepúšťacej správy FN Trnava. Matka vynakladá aj zvýšené výdavky v súvislosti s ošetrovaním zubov maloletej. Uviedla, že príjmy otca sa v roku 2019, v porovnaní s predchádzajúcimi účtovnými obdobiami zvýšili a ukončenie podnikateľskej činnosti považuje za špekulatívne konanie, z dôvodu podaného návrhu. Otec mal možnosť vyjadriť sa k vysporiadaniu spoločnej nehnuteľnosti už v roku 2017, nestalo sa tak. Matka preto čerpala hypotekárny úver na obstaranie vlastnej nehnuteľnosti pre seba a maloletú, keďže dovtedy žila v nájme, a preto sú jej výdavky na splátku úveru dôvodné vo vzťahu k určeniu vyživovacej povinnosti.

4. Otec sa vyjadril aj ústne na prvom pojednávaní a uviedol, že pre zdravotné problémy s chrbticou je od januára 2020 práceneschopný, poberá nemocenskú dávku v priemernej výške 230 eur mesačne. Tvrdil, že po skončení pracovnej neschopnosti by si od augusta 2020 chcel obnoviť zväračskú licenciu a prípadne si nájsť aj prácu zvärača v zahraničí, vzhľadom na lepšie platové podmienky alebo v odbore strojárstve, keďže má ukončené odborné vzdelanie v odbore strojárstvo. V čase práceneschopnosti bol odkázaný na pomoc svojich rodičov, ktorí mu mesačne poskytujú sumu 400 eur na úhradu jeho výdavkov.

5. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že vlastnil nehnuteľnosť na N. ulici, v podielovom spoluvlastníctve s matkou a vo výlučnom vlastníctve má iný rodinný dom, kúpený za sumu 120.000 eur (cena uhradená v kombinácii hypotekárny úver a pôžička od rodičov) v stave ruiny, ktorý rekonštruje. K obstaraniu nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve (dom na R.) uviedol, že približne v roku 2018 čerpal hypotekárny úver vo výške 98.820 eur na podklade listín z podnikania a z pracovného pomeru u brata so mzdou 1.500 eur, u ktorého vykonával prácu šoféra počas troch mesiacov, čo banke postačovalo. Dom na N. ulici v spoločnom vlastníctve s navrhovateľkou od začiatku koronakrízy prenajíma, pričom tvrdil, že v júli 2020 nájomca bytovú jednotku už neužíval. Otec si zaobstaral rodinný dom na R., za účelom uspokojenia svojich bytových potrieb, keďže nehnuteľnosť na N. ulici je v podielovom spoluvlastníctve rodičov maloletej a na jej predaji sa rodičia dohodli v roku 2018. Otec má záujem z výťažku z predaja nehnuteľnosti na N. ulici vyplatiť hypotekárny úver čerpaný na kúpu nehnuteľnosti na R.. Následne ale uviedol, že v dome na R. má záujem po ukončení jeho rekonštrukcie podnikat'.

6. V písomnom vyjadrení otec ďalej uviedol, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nedošlo k zmene pomerov na strane maloletej, keďže aj v čase pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Trnava, sp. zn. 14P/32/2015, zo dňa 06.04.2017, navštevovala maloletá už 1. ročník základnej školy. Z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 37P/83/2015, z 15.06.2016, vyplýva, že mesačné náklady na výživu maloletej boli v roku 2016 vo výške 420 eur. Výživné bolo určené aj na základe príjmu otca ustáleného na sumu 780 eur mesačne (priemerná mesačná mzda v národnom hospodárstve v roku 2015).

Porovnaním výdavkov v čase skoršej úpravy a výdavkov uvedených matkou v návrhu je podľa otca zrejmé, že k zmene výšky výdavkov nedošlo.

7. Otec poprel výdavky vo výške 25 eur spojené s návštevou školy, výdavky vo výške 40 eur na lieky, a sumu 279 eur ako čiastku pripadajúcou na jednu osobu v súvislosti s nákladmi na domácnosť. Otec navrhuje aby súd za obdobie po skončení pracovnej neschopnosti vychádzal z potenciality príjmu v národnom hospodárstve za rok 2019 a 2020. Otec od 15.10.2020 uzatvoril pracovný pomer.

8. Matka v ďalšom písomnom podaní uviedla, že výživné bolo naposledy určené v čase, kedy maloletá navštevovala materskú školu. Opätovne vyčíslila výdavky na maloletú pričom zdôraznila, že musí maloletej zakupovať aj hygienické prípravky z dôvodu opakovanej potreby odvrátenia. Poukázala na to, že si uplatnila výdavky na oblečenie maloletej vo výške 50 eur mesačne, napriek tomu nakupuje oblečenie až v sume 120 eur mesačne. V októbri 2020 uhradila náklady za zubné ošetrovanie maloletej vo výške 120 eur a 290 eur. Matka má zvýšené výdavky aj so zabezpečením internetového pripojenia z dôvodu prebiehajúcej dištančnej výučby. Navrhovateľka pre zdravý vývoj a nerušené vzdelávanie maloletej zakúpila vybavenie detskej izby, keďže pôvodné vybavenie bolo po starších súrodencoch opotrebené. Tvrdenia otca, že nedisponuje motorovými vozidlami považuje za nepravdivé. Mala záujem vyplatiť hodnotu spoločnej nehnuteľnosti otcovi a nadobudnúť dom na N. do výlučného vlastníctva. Navrhuje, aby súd vychádzal aj z preukázaného príjmu otca, ktorým dokladoval svoje majetkové pomery pre banku. Je toho názoru, že ak otec rekonštruje ďalšiu nehnuteľnosť a spláca hypotekárny úver je jeho životná úroveň vyššia ako sám tvrdí, a preto je aj v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživné maloletej vyššou sumou ako doteraz.

9. Matka na pojednávaní uviedla, že maloletá užíva magnézium B6 v tabletkovej a tekutej forme na čo vynakladá mesačne náklady 6 eur, ďalej užíva železo na predpis s mesačným nákladom 1 eur a probiotiká s mesačným nákladom 12 eur, náklady na prevenciu proti všiam si vyžadujú približne 3 eurá mesačne. Maloletá má zvýšenú kazivosť zubov. Náklady na bývanie sa s pôvodne uvádzanými nákladmi nezmenili.

10. Otec ústne nepoprel mesačné výdavky na maloletú, a to náklady na stravu vo výške 150 eur, náklady na oblečenie vo výške 30 eur, náklady na životnú poisťku vo výške 16,50 eur, náklady na hygienu vo výške 20 eur, náklady na telefón vo výške 5 eur, náklady na internet vo výške 13 eur, náklady na výtvarný krúžok vo výške 11 eur, náklady na školské potreby vo výške 13 eur, náklady na mačku vo výške 5 eur, náklady na dentálne ošetrovanie vo výške 30 €, náklady na bývanie spojené s úhradou za energie a služby vo výške 46 eur, náklady na lieky vo výške 13 eur. Otec odmieta znášať výdavky na zariadenie domácnosti matky a vyššie výdavky spojené so starostlivosťou o mačku. Otec si uvedomuje rast životných nákladov, ako aj nástup maloletej na druhý stupeň základnej školy, a preto navrhol zvýšenie výživného na sumu 140 eur mesačne od 1.9.2020.

11. Otec vykonával v roku 2019 podnikateľskú činnosť, ktorej výsledkom bola daňová strata vo výške 3.138 eur. Po skončení práceneschopnosti od 01.08.2020 otec nemal žiadne príjmy. Pracovný pomer v spoločnosti V. L., s. r. o., kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 861,18 eur, ukončil v skúšobnej dobe z dôvodu trvania pracovnej zmeny do 17,00 hod. a časových strát na dopravu z domu do práce a späť. V čase skončenia pracovného pomeru nemal dojednaný iný pracovný pomer a nový obchodný pomer si ako živnostník so spoločnosťou L. dojednal až dva týždne pred nástupom. V období od 01.01.2021 do 11.03.2021 nemal žiadny príjem. Od 11.3.2021 vykonával podnikateľskú činnosť ako zámočník - zvärač, pričom v zmysle zmluvy o dielo by mal podľa vlastného tvrdenia dosahovať príjem vo výške 1.200 eur mesačne. S podnikaním mal výdavky na povinné zdravotné a sociálne poistenie vo výške 259,71 eur.

12. Otec prenajímal v priebehu roka 2019 až do mája 2021 nehnuteľnosť, a to dve bytové jednotky v dome na N. ulici, prvú bytovú jednotku od 1.3.2018 za nájomné, ktoré bolo vo výške 350 eur a následne zvýšené na sumu 400 eur a doplatkom za prekročenie spotreby energií a ďalšiu bytovú jednotku za nájomné vo výške 450 eur od 1.9.2020 do 31.3.2021, ktoré bolo uhrádzané na účet jeho matky, keďže jeho rodičia financovali rekonštrukciu predmetnej bytovej jednotky a z nájomného im boli tieto náklady uhrádzané. Otec matke posielal sumu 140 eur mesačne ako časť nájomného, matka pritom nezdieľala výdavky spojené s nehnuteľnosťou. Keďže nehnuteľnosť bola predaná, otec nebude v budúcnosti vynakladať výdavky, ale ani dosahovať príjmy z prenájmu.

13. Okrem bytových jednotiek v dome na N. otec prenajímal aj garáž na R. počas 4 mesiacov v roku 2019 a v máji 2019 bolo uhradené nájomné vo výške 550 eur. Nájomná zmluva bola uzatvorená ústne. Mesačne nájomné za dvojgaráž bolo dohodnuté vo výške 120 eur.

14. Otec uviedol svoje pravidelné mesačne výdavky na energie spojené s domom na N. a s domom na R. v celkovej výške 294 eur mesačne. Otec vyčíslil náklady na energie v dome na N.: preddavky za elektrinu 45 eur mesačne a pomerná časť nedoplatku 34,30 eur mesačne, preddavky za plyn 77 eur mesačne a pomerná časť nedoplatku 43 eur mesačne, preddavky za vodu 15 eur mesačne a pomerná časť nedoplatku 19,66 eur mesačne pomerná časť z dane z nehnuteľností 10,52 eur mesačne a koncesionárske poplatky 4,64 eur mesačne. Osobné výdavky v celkovej výške 999 eur mesačne, ktoré pozostávajú zo sumy 200 eur na stravu, 20 eur na hygienu, 40 eur na ošatenie, 5 eur na lieky, 120 eur na náklady za pohonné hmoty, 26 eur za telefón, 588,43 eur na splátku hypotéky. Okrem toho otec odvádza odvody spojené s výkonom podnikateľskej činnosti vo výške 259,71 eur mesačne.

15. Navrhovateľka poukázala na zvyšujúcu za životnú úroveň otca tým že tento si v júni 2021 od mesta C. zakúpil nehnuteľnosť - pozemok za kúpnu cenu 6.560 eur. Uviedla, že otec jej posielal pomernú časť nájomného vo výške 140 eur mesačne v mesiacoch od apríla 2019 do decembra 2019, od januára 2020 do apríla 2020, od septembra 2020 do decembra 2020, od januára 2021 do marca 2021.

16. Otec uviedol, že pravidelné výdavky hotovostných platieb vyplývajúce z jeho bankových účtov sú používané prednostne na rekonštrukciu domu na R.. Z tohto dôvodu spotrebováva výťažok z predaja domu na N. ul. na rekonštrukciu uvedenej nehnuteľnosti. Otec je v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu nezamestnaný, žije v rodinnom dome jeho rodičov a vynakladá mesačné výdavky na bývanie v rodičovskom dome vo výške 100 eur. V dome na R. nebyva, avšak uhrádza mesačné zálohové platby za dodávku elektriny vo výške 45 eur, za dodávku plynu vo výške 45 eur, ročnú daň z nehnuteľnosti vo výške 118,73 eur a poistenie domu 69,30 eur. Podľa vlastného tvrdenia, hoci v dome nebyva energie sú spotrebovávané z dôvodu prebiehajúcich rekonštrukčných stavebných prác.

17. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a listinnými dôkazmi: rozhodnutie mesta C. č. I. 5, potvrdenie o návšteve školy maloletej v šk. roku 2019/2020 č. I. 6, neprehľadná prepúšťacia správa maloletej z FN H. č. I. 7-9, RL maloletej, rozhodnutie mesta C. o daní z nehnuteľnosti pre navrhovateľku č. I. 12-13, potvrdenie Bytového hospodárstva o mesačnej zálohovej platby navrhovateľky do FO a za užívanie bytu č. I. 14-15, doklad SIPO č. I. 18, poisťna zmluva č. I. 19, zmluva o obstaraní zájazdu č. I. 20-21, potvrdenie o príjme navrhovateľky za obdobie 11/2018-10/2019, lustrácia otca v SP do 11/2019, doklady o nákladoch otca č. I. 37-39, výpis z BÚ SLSP z koncovkou 7725 1/2019 - 12/2019, potvrdenie o dočasnej PN otca, daňové priznanie otca za rok 2019 č. I. 47-53, za rok 2017 č. I. 54-59, výzvy PZ matky adresované otcovi na vyporiadanie BSM č. I. 59-60, potvrdenie o príjme matky za rok 2019 č. I. 61, doklady o nákladoch za dentálne ošetrenie maloletej č. I. 62, 67, žiadosť o odklad splátok adresovaný otcom SLSP č. I. 77, potvrdenie o ukončení podnikania č. I. 78, výpis z BÚ otca SLSP za 03/04/05/2020 č. I. 80-87, fotografie domu na R. č. I. 93-98, zápisnica z obhliadky nehnuteľnosti č. I. 106-117, potvrdenie matky otca o mesačných výdavkov č. I. 118, zmluva o splátkovom úvere medzi SLSP a otcom z 13.02.2018 s prílohami a žiadosťou o poskytnutie úveru č. I. 120-131, odpoveď MUDr. O. z 10.07.2020, oznámenie C. G. č. I. 104, potvrdenie o návšteve školy maloletej v šk. roku 2020/2021, fotografie domu na R. č. I. 130-139, ZP domu na R. č. 44/2017, daňové priznanie otca 2018 č. I. 156-164, potvrdenie ZŠ A. C. o školských poplatkoch v šk. roku 2020/2021, doklady za nákup v lekárni č. I. 175-177, potvrdenie zo ZÚŠ šk. roku 20/2021, pracovná zmluva medzi V. L. a otcom č. I. 198-199, potvrdenie V. L. o príjme otca v mesiaci 10/2020, doklady na č. I. 234-236 o nákladoch na detskú izbu maloletej a vitamíny, doklady o kúpe oblečenia č. I. 237, 249, 250, 251, rozhodnutie mesta C. o výške poplatku za smeti pre navrhovateľku č. I. 254, prehľad známok maloletej č. I. 256, doklad o nákupe v obchode pre zvieratá č. I. 257, doklad o dodávke nábytku pre navrhovateľku č. I. 258, kúpa doplnkov 259, doklad o kúpe vitamínov, šampónov č. I. 260, faktúra z IKEA č. I. 261-262, doklad o nákupe matraca a posteľe pre navrhovateľku č. I. 265, výpis z BÚ o úhrade doučovania za 02/2021-05/2021, potvrdenie o príjme navrhovateľky, výpis známok maloletej č. I. 274, nepodpísaná KZ o predaji domu na N. č. I. 284-286, KZ o predaji domu na N. č. I. 287-289, rámcová zmluva o dielo medzi otcom a L. č. I. 293-296, výpis z BÚ v SLSP za 04/2021, peňažný denník otca za 01/2019-12/2019, potvrdenie SP o vyplatených dávkach nemocenského otcovi v období 01/2020-07/2020 č. I. 309, výpis z BÚ otca v SLSP z koncovkou 7725 za obdobie 01/2019-12/2019 č. I. 310-328, výpis z BÚ z SLSP za obdobie 01/2019-12/2019 č. I.

330-341, potvrdenie o príjme otca V. L. za 10/2020-12/2020 č. I. 342, oznámenie o skončení PP V. L. č. I. 342rub, potvrdenie o príjme otca č. I. 343, NZ medzi otcom a A. G. nájomca č. I. 345-347, výpis z BÚ v SLSP s koncovkou 7725 za 05/2021, potvrdenie o preddavkoch SIPO platieb otca č. I. 352, faktúry otca pre L. č. I. 351, 351rub, 352, doklad mesta C. o úhrade dane za rok 2021 otcom, NZ medzi otcom a O. A., W. N. nájomcovia z 25.09.2020 č. I. 361-362, dohoda o skončení nájmu č. I. 363, výpis z účtu otca v SLSP s koncovkou 7150 za 01/2019-12/2020 č. I. 369-370, výpis z BÚ v SLSP s koncovkou 7725 za 06/2021-08/2021 č. I. 371-375, faktúra vodárenskej spoločnosti č. I. 376, faktúra ZSE č. I. 377-378, doklad o úhrade vystavený spol. W. farma C. č. I. 381, doklad o úhrade vystavený spol. Vadaš č. I. 382, doklad o zakúpení oblečenia matkou č. I. 383-387, doklad o zubnom ošetrovaní maloletej č. I. 389, emaily učiteľiek maloletej o potrebných výtvarných pomôckach a nákladoch na pracovné zošity v šk. roku 2021/2020 č. I. 390-391, doklady o školských pomôckach č. I. 392-393, vysvedčenie maloletej v šk. roku 2020/2021 č. I. 394, žiadosť o vydanie CP č. I. 396, KZ medzi mestom HC a otcom zo 04.06.2021, doklady o úhrade doučovania v 09/2021, výška príjmov na pozíciu zvérač zo stránky www.platy.sk <<http://www.platy.sk>> v roku 2020, potvrdenie o príjme matky od 01/2020 do 08/2020 č. I. 173, výška príjmov na pozícii vodič v MKD z 08/09/2020 č. I. 182-185, ponuky na pozíciu zvérač v Nemecku č. I. 186 z 10/2010, lustrácia príjmov matky v SP 06/2021-08/2021, výpis lustrácie vymeriavacích základov 1otca 0/2020-12/2020 a 03/2021-06/2021 zo SP. Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

18. Práva a povinnosti rodičov k deťom boli naposledy upravované rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 14P/32/2015. Súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou bola maloletá H. zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia boli oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jej majetok. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej H. vo výške 120 eur mesačne.

19. Z rozhodnutia Okresného súdu Trnava, sp. zn. 14P/32/2015, ktorým bola naposledy určená vyživovacia povinnosť otca na maloletú a z obsahu spisu vyplýva, že v čase začatia konania maloletá navštevovala materskú školu. V predmetnom konaní matka uplatňovala výdavky na maloletú spojené s návštevou škôlky, výtvarného krúžku, životnou poisťou, hygienickými potrebami, nákladmi na hračky a zvýšenými výdavkami na nákup liekov. Matka uviedla mesačné výdavky na plienky vo výške 20eur, výdavky na stravu v škôlke 26 eur, ZRPŠ 2 eur, a triedny fond 2 eur, lieky 20 eur, výdavky na stravu 150 eur. V roku 2014 dosiahol otec príjmy z podnikania vo výške 67 760 eur a mal výdavky spojené s podnikaním vo výške 64.714 eur, pričom uhradil odvody na sociálne poistenie vo výške 1597,89 eur. V roku 2015 dosiahol príjmy z podnikania vo výške 75.671 eur a výdavky 70.070 eur a preukázateľne uhradil na odvody na sociálne poistenie vo výške 1668,94 eur.

20. Maloletá H. žije v domácnosti matky, je zdravá, avšak v roku 2018 jej boli diagnostikované viaceré ochorenia. Užíva výživové doplnky a vitamíny na lekárske odporúčania a má zvýšenú kazovosť zubov, keďže musela v priebehu rokov 2020 a 2021 opakovane vyhľadať zubárske ošetrovanie. V čase podania návrhu bola žiačkou 4. ročníka základnej školy, v čase rozhodovania súdu bola žiačkou 6. ročníka základnej školy. S uspokojovaním jej osobných potrieb má matka spojené v zásade bežné výdavky (na stravu, oblečenie, lieky, hygienu, školské poplatky a školské aktivity, mobilné a internetové služby, krúžky, voľnočasové aktivity, bytové potreby), ktorých výška sa počas obdobia od podania návrhu do času vyhlásenia rozhodnutia zásadným spôsobom nezmenila, keďže rast jednotlivých výdavkov v zmysle tvrdení matky bol v medziobdobí len mierny, napríklad alikvotné náklady na internet vzrástli z 11 eur na 13 eur mesačne alebo poplatok za výtvarný krúžok z 8,50 eur mesačne na sumu 11 eur mesačne. Maloletá navštevuje výtvarný krúžok. Zároveň sa zúčastňuje individuálneho doučovania, na ktoré ju matka prihlásila s cieľom zlepšenia školských výsledkov, pričom jej prospech na konci školského roka 2020/2021 sa v porovnaní s polročným hodnotením významne zlepšil vo viacerých predmetoch.

21. Matka býva spolu s maloletou v 3-izbovom byte v jej osobnom vlastníctve. Spláca hypotekárny úver s mesačnou splátkou vo výške 322,25 eur, mesačné a zálohové platby za energie a do fondu prevádzky, údržby a opráv a to koncesionárske poplatky 4,64 eur, zálohové platby za elektrinu 30 eur, teplo a TV vo výške 93 eur, platby do fondu prevádzky, údržby a opráv 60 eur a poplatok za odvoz smetí vo výške 3,24 eur (osoba/mesiac). Od roku 2001 je zamestnaná v materskej škôlke, kde za obdobie od januára 2019 do decembra 2019 dosiahla priemerný mesačný netto príjem vo výške 1.598 eur, od januára 2020 do decembra 2020 dosiahla priemerný mesačný netto príjem vo výške 1.601 eur a od januára 2021 do septembra 2021 dosiahla priemerný mesačný netto príjem vo výške 1.650 eur. Okrem toho jej otec uhradil podiel na nájmomnom v roku 2019 vo výške 1.400 eur, t. j. pomerne 116,60 eur mesačne, v roku 2020 vo výške 1.120 eur t. j. pomerne 93 eur mesačne a v roku 2021 vo výške 420 eur t. j. za obdobie 9 mesiacov sa jej príjem pomerne zvýšil o sumu 46,60 eur

mesačne. Zároveň poberá aj prídavok na maloletú Tamaru vo výške cca. 25 eur mesačne Neuviedla, že by mala inú vyživovaciu povinnosť. Matka má diagnostikované diabetické ochorenia a v súvislosti s tým má zvýšené výdavky na vlastné stravovanie. Matka priebežne zariaďuje detskú izbu maloletej novým nábytkom a bytovými doplnkami.

22. Otec podľa svojho tvrdenia v čase vyhlásenia rozhodnutia žije v rodinnom dome svojich rodičov, ktorým prispieva na úhradu nákladov vo výške 100 eur mesačne. Približne do mája 2021 žil v rodinnom dome na N. ul., ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve účastníkov. Otec je výlučným vlastníkom domu a garáže na ZK.í, ktoré nadobudol v roku 2018 za kúpnu cenu cca 121.000 eur, pričom túto uhradil z hypotekárneho úveru vo výške cca. 100.000 eur a pôžičky od rodičov vo výške 20.000 eur. Okrem toho v júni 2021 kúpil pozemok pod garážou, za kúpnu cenu vo výške 6.560,19 eur. Rodinný dom svojpomocne sám rekonštruuje a prestavuje, pričom uviedol, že tento by chcel po rekonštrukcii využívať na podnikateľské účely. Okrem rekonštrukcie rodinného domu, rekonštruuje aj garáž pri rodinnom dome, na ktorej realizuje nadstavbu bytovej jednotky. Zároveň uviedol, že mesačné náklady spojené s užívaním jeho rodinného domu sú vo výške 90 eur za energie a pomernú časť za daň z nehnuteľností. Otec v máji 2021 predal iný rodinný dom na N. ul. ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania a bola mu vyplatená kúpna cena vo výške 98.000 eur.

23. Otec bol v priebehu celého roka 2019 samostatne zárobkovo činnou osobou. Z výkonu tejto činnosti dosahoval pravidelný mesačný príjem vo výške 800 eur netto, ktorý si vyplácal z podnikateľského účtu na svoj bežný účet. Okrem toho, podľa peňažného denníka si otec vyplatil z príjmov z podnikania na osobnú spotrebu v januári sumu 2.051,75 eur, vo februári sumu 246 eur, v máji sumu 711 eur, v júli sumu 85,72 eur, v októbri sumu 501,77 eur, priemerne tak otec v roku 2019 na osobnú spotrebu čerpal 300 eur mesačne. Uvedené peňažné plnenia súd považoval za príjem otca z podnikania, keďže sám uviedol, že z nich uspokojoval svoje životné potreby (výživné, energie a pod.). Z výkonu samostatne zárobkovej činnosti tak otec dosiahol priemerný mesačný netto príjem vo výške 1.100 eur. Podľa daňového priznania otca za rok 2019 ale príjmy otca boli vo výške 41.520 eur a výdavky otca 44.658 eur a dosiahol tak daňovú stratu z podnikania. Otec pritom uvádzal, že ukončil výkon podnikateľskej činnosti v oblasti rozvozu a autodopravy k 31.12.2019 z dôvodu, že podnikanie bolo ekonomicky neudržateľné a ako malý živnostník sa k väčším zákazkám nedostal. Vychádzajúc z podnikateľského účtu, otec mal pravidelné mesačné príjmy z podnikania za január 3.988,80 eur, za február 3.281,94 eur, za marec 4.138,44 eur, za apríl 3.586,80 eur, za máj 3.651,62 eur, za jún 3.828 eur, za júl 3.983,22 eur, za august 3.908,40 eur, za september 3.453,66 eur, za október 3.402,42 eur, za november 3.259,62 eur, za december 3.570 eur, teda mesačne priemerne mal otec tržby z podnikania vo výške 3.671 eur.

24. V období od januára 2020 do júla 2020 bol otec práceneschopný a poberal dávku nemocenského, a to za január vo výške 232 eur, za február vo výške 237,20 eur, za marec vo výške 253,60 eur, za apríl vo výške 245,40 eur, za máj vo výške 253,60 eur, za jún vo výške 245,40 eur, za júl vo výške 253,60 eur, dávka bola vyčíslená z vymeriavacieho základu na platenie odvodov na sociálne poistenie, ktoré otec uhradil v roku 2019.

25. Po skončení dočasnej práceneschopnosti otec nepracoval, nepodnikal a nebol evidovaný ako nezamestnaný až do 14.10.2020.

26. Otec uzatvoril so spoločnosťou V. L. pracovnú zmluvu, s dňom nástupu do práce dňa 15.10.2020. Pracovný pomer ukončil dňa 31.12.2020 na základe vlastnej žiadosti v skúšobnej dobe. Otec mal dohodnutú základnú mesačnú mzdu vo výške 700 eur brutto a odmeny v závislosti od rozhodnutia nadriadeného vo výške 500 eur brutto. Otec počas trvania tohto pracovného pomeru za obdobie od 15.10.2020 do 31.12.2020 dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 877 eur, pričom len za obdobie od 15.10.2020 do 30.10.2020 mu bola vyplatená čistá mzda 490,66 eur.

27. Po skončení pracovného pomeru v spol. V. L. otec nepracoval, nepodnikal a nebol evidovaný ako nezamestnaný do 11.03.2021, kedy v postavení zhotoviteľa uzatvoril rámcovú zmluvu o dielo so spoločnosťou L., s. r. o. ako objednávateľom, na základe ktorej mal vykonávať práce pre spoločnosť ako zvärač a zámočník, s dohodnutou hodinovou odmenou 7,50 eur. Otec z výkonu tejto činnosti dosiahol príjem za mesiac marec 2021 vo výške 828,75 eur, t. j. odpracoval 110,5 hodín, za mesiac apríl vo výške 1.275 eur, t. j. odpracoval 170 hodín a za mesiac máj vo výške 55,25 eur, t. j. odpracoval 7,36 hodín. V ďalšom období pre objednávateľa práce na diele nevykonával a iné príjmy už nedosahoval. Otec v

uvedenom období mal povinnosť odvádzať poistné na sociálne poistenie z minimálneho vymeriavacieho základu 546 eur a bola mu predpísaná úhrada poistného za mesiace marec vo výške 99,23 eur, za apríl vo výške 180,99 eur, za máj vo výške 17,48 eur a za jún mu nebola predpísaná žiadna suma odvodov. Otec neuviedol v období od júna 2021 do vyhlásenia rozhodnutia žiadne ďalšie príjmy, čo vyplýva aj z lustrácie otca v Sociálnej poisťovni.

28. Otec prenajímal bytovú jednotku (od septembra 2020 dve bytové jednotky) v rodinnom dome na N. ul. a garáž pri dome na R.. Z prenájmu nehnuteľností dosiahol

a) v roku 2019 brutto príjem vo výške 5.858 eur (5.308 eur za bytovú jednotku + 505 eur garáž), z nájomného uhradil matke pomernú časť vo výške 140 eur mesačne, teda celkovo 1.260 eur (za 9 mesiacov) a znášal náklady za dodávku energií za kalendárny rok celkovo vo výške 910 eur (mesačne uhrádzal 151,64 eur ako platby za energie, v dome na N. ul. žil nájomca a otec, otec preto znášal náklady na dodávku energií len za jednu osobu nájomcu vo výške 75,82 eur mesačne ako dôvodný výdavok v súvislosti s prenájomom);

b) v roku 2020 brutto príjem vo výške 6.225 eur (za dve bytové jednotky), z nájomného uhradil matke pomernú časť vo výške 140 eur mesačne, teda celkovo 1.120 eur (za 8 mesiacov) a znášal približné náklady za dodávku energií za kalendárny rok celkovo vo výške 2.160 eur (mesačne uhrádzal 248,14 eur za energie, v dome na N. ul. žil jeden nájomca, od septembra 2020 traja nájomcovia a otec, otec preto pomerne znášal náklady na dodávku energií pri priemernom celoročnom obsadení bytových jednotiek dvoma nájomcami približne vo výške 190 eur mesačne, ako dôvodný výdavok v súvislosti s prenájomom);

c) od januára do mája 2021 brutto príjem vo výške 3.350 eur (za dve bytové jednotky), z nájomného uhradil matke pomernú časť vo výške 140 eur mesačne, teda celkovo 420 eur (za 3 mesiace) a znášal náklady za dodávku energií za uvedené obdobie celkovo vo výške 950 eur (mesačne uhrádzal 248,14 eur za energie, v dome na N. ul. žil otec, traja nájomcovia v období od januára do marca, od apríla do mája jeden nájomca, otec preto pomerne znášal náklady na dodávku energií pri priemernom obsadení bytových jednotiek za celé obdobie dvoma nájomcami približne vo výške 190 eur mesačne, ako dôvodný výdavok v súvislosti s prenájomom).

Otec dosiahol čistý príjem z prenájmu nehnuteľností v roku 2019 približne vo výške 3.688 eur, t. j. 307 eur mesačne, v roku 2020 približne vo výške 2.945 eur t. j. 245 eur mesačne a za január až máj 2021 vo výške 1.980 eur, t. j. 396 eur mesačne.

29. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletej H. nemá otec inú vyživovaciu povinnosť.

30. Otec uviedol, že okrem pravidelných platieb spojených s bývaním na N. ul. do mája 2021 (súd časť nákladov za energie označených otcom za bývanie na N. ul., zahrnul do výdavkov spojených s nájmom bytových jednotiek), nákladov s bývaním v dome na R. v zmysle zálohových platieb a úhrada nákladov spojených s bývaním u rodičov vo výške 100 eur, má aj ďalšie náklady spojené s uspokojovaním jeho životných potrieb, pričom uviedol sumu 200 eur (pôvodne uvádzal 250 eur) na stravné, 40 eur na oblečenie, 20 eur na hygienu, 5 eur na lieky, 25,57 eur na telefónne služby a 120 eur na PHM.

31. Z výpisu z bankových účtov otca, po tom, čo mu bola vyplatená časť kúpnej ceny za predaj domu na N. ul. vyplýva, že

a) v máji 2021 mu boli na účet uhradené peňažné vklady v celkovej výške 98.828,75 eur, zostatok na účte k 31.05.2021 bol 75.627,45 eur, dňa 18.05.2021 previedol sumu 20.135 na účet svojej matky, za telefónne služby uhradil 25,57 eur, za A. uhradil 170 eur;

b) v júni 2021 mu boli na účet pripísané vklady 1.330 eur, výbery 22.895 eur, zostatok na účte k 30.06.2021 bol 54.062,69 eur, za telefónne služby uhradil 51 eur, za PHM uhradil 240 eur, za nákup potravín uhradil 243 eur;

c) v júli 2021 mu boli na účet pripísané vklady 693,95 eur, výbery 3.946,19 eur, zostatok na účte k 31.07.2021 bol 50.810,45 eur, za telefónne služby uhradil 48 eur, za PHM uhradil 210 eur;

d) v auguste 2021 mu boli na účet pripísané vklady 8,59 eur, výbery 2.739,40 eur, zostatok na účte k 31.08.2021 bol 48.079,64 eur, za telefónne služby uhradil 24,83 eur, za PHM uhradil 180 eur, za nákup potravín uhradil 180 eur.

32. Otec spláca hypotekárny úver s mesačnou splátkou 588,43 eur. Otec po tom, čo mu bola na účet pripísaná kúpna cena za predaj domu na N. ul. neuhradil žiadnu mimoriadnu splátku hypotekárneho úveru.

33. Procesný opatrovník maloletej navrhuje upraviť rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletej H. podľa možností a schopností otca a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa.

34. V zmysle § 28 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Spoločná zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a vývoj dieťaťa vyplýva aj z čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. V zmysle čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

35. Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (5).

36. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

37. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

38. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

39. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery a podľa § 78 ods. 3 pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

40. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

41. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Zákona č. 160/015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

42. Predmetom konania je zvýšenie vyživovacej povinnosti pôvodne upravenej rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 14P/32/2015, zo dňa 06.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2017. Súd prednostne skúmal, či od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za opodstatnenú zmenu pomerov považuje aj zmena v dôsledku plynutia času (v zásade nastáva uplynutím troch rokov od poslednej úpravy, ak súčasne nenastali iné relevantné skutočnosti), pretože maloleté dieťa rastie a vyvíja sa, s čím sú prirodzene spojené zvýšené výdavky. Krajský súd v Trnave, v rozhodnutí sp. zn. 24CoP/25/2016 uviedol, že „stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča nie je nemenné. Môže dôjsť totiž k zmene pomerov ako na strane povinného, tak i na strane oprávneného, pokiaľ sa výrazným spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov, môžu znamenať dôvod pre novú úpravu vyživovacej povinnosti. Súd pri svojom rozhodovaní v takomto konaní zisťuje okolnosti dôležité

pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzuje, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá prívodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie a iné“. S poukazom na uvedené je súd toho názoru, že od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov na strane povinného rodiča ako aj maloletej. Maloletá navštevuje základnú školu, v čase vyhlásenia rozhodnutia je žiačkou druhého stupňa, matka okrem bežných životných výdavkov, vynakladá aj odôvodnené výdavky na školské potreby, pomôcky, záujmové a voľnočasové aktivity a náklady spojené so vzdelávaním a zhoršeným zdravotným stavom. V čase pôvodného rozhodnutia maloletá začala navštevovať prvý ročník základnej školy, v čase podania návrhu v pôvodnom konaní navštevovala materskú školu, s čím boli spojené aj iné výdavky, ktoré matka v návrhu špecifikovala. Na strane maloletej sa tak zmenila výška a štruktúra výdavkov. Navyše od poslednej úpravy pomerov uplynulo aj dlhšie časové obdobie, ktoré je dôvodom na preskúmanie toho, či je vyživovacia povinnosť upravená tak, aby boli pokryté odôvodnené výdavky maloletej, aj s ohľadom na bežný rast životných nákladov. K zmene pomerov došlo aj na strane otca, ktorého príjem v čase podania návrhu na zvýšenie výživného bol preukázateľne vyšší, v porovnaní s príjmom, ktorý uvádzal v čase pôvodného rozhodnutia. Súd je pritom toho názoru, že aj v čase pôvodného rozhodnutia faktický príjem otca (pri zohľadnení príjmov a výdavkov na podnikanie, ktoré dosiahol v roku 2015 a ktoré boli vyššie ako v roku 2019, pričom v roku 2015 dosiahol aj daňový zisk) by bol podstatne vyšší ako uvádzal. Výška vyživovacej povinnosti otca, hoci bola určená na základe schválenej rodičovskej dohody, bola podľa názoru súdu podhodnotená, v porovnaní s možnosťami a schopnosťami otca. Svedčí o tom aj tá skutočnosť, že otec začal opätovne v roku 2017, teda v čase po vyhlásení pôvodného rozhodnutia opätovne podnikat'.

43. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

44. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezahod v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov. Zákon preto pojmovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Ide však o odôvodnené potreby oprávneného, preto je nevyhnutná ich individualizácia z hľadiska jeho konkrétnych potrieb, ktoré budú závislé od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti, povolania a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé. K pojmu „odôvodnené“ potreby maloletého súd uvádza, že tento je potrebné vykladať úmerne aj ku schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného platiť výživné. Pokiaľ sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery osoby povinnej platiť výživné nízke, napr. na hranici minimálnej mzdy, za odôvodnené potreby oprávneného na výživné sa potom považujú len základné, k životu nevyhnutné, výdavky oprávneného, napr. strava, bývanie. Pokiaľ však sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného dobré, zarátavajú sa do odôvodnených potrieb oprávneného aj ďalšie výdavky ako napr. na kultúru, šport a v prípade nadštandardných možností povinného sú odôvodnenými potrebami oprávneného aj nadštandardné potreby, napr. dovolenky a podobne. Súd poznamenáva, že dokladom o zaplatení, resp. potvrdením, je potrebné preukazovať len výdavky nie bežné, ostatné bežné výdavky, pokiaľ sú ich výšky primerané, nie je potrebné a ani možné takto preukazovať (napr. potvrdeniami,

rozhodnutia, výpismi z účtu, faktúrami, pokladničnými dokladmi...), nakoľko ceny denného spotrebného tovaru sú všeobecne známe. Matka poskytuje maloletej bývanie a s ním spojené výhody.

45. Za nesporné súd považoval nasledovné mesačné výdavky na maloletú: na stravu vo výške 150 eur, životnú poisťku vo výške 16,50 eur, na internetové pripojenie vo výške 13 eur, na výtvarný krúžok vo výške 11 eur a 5 eur ako výdavok na starostlivosť o mačku, ktoré otec nepoprel a tieto sám považoval za dôvodné.

46. Spornými výdavkami boli výdavky na školské potreby a poplatky, oblečenie lieky, hygienu, telekomunikačné služby a voľnočasové aktivity, pričom otec nesporel dôvodnosť výdavkov, ale ich výšku. Súd ustálil výdavky na oblečenie vo výške 50 eur mesačne. Keďže vzhľadom na vek maloletej, ktorá stále rastie je nevyhnutné pravidelne obmieňať a dokupovať sezónne oblečenie do školy, na voľnočasové aktivity, domáce oblečenie, na športovú činnosť a nevyhnutnú obmenu obuvi. Súd má za to, že suma 50 eur mesačne by mala postačovať na úhradu nákladov spojených s obstaraním oblečenia v obvyklom rozsahu a kvalite. Táto suma v podstate zodpovedá aj mesačným nákladom, ktoré matke priebežne dokladovala za nákup oblečenia. Súd za dôvodný považoval výdavok spojený s nákladmi na lieky vo výške 20 eur, keďže maloletá má diagnostikované viaceré ochorenia a matka jej kupuje výživové a vitamínové doplnky. Mesačný náklad len na tieto vitamíny a doplnky vyčíslila na sumu 19 eur, ktoré na odporúčanie lekára zmiernujú prípadné záchvaty. To, že maloletá v poslednom období nemala prejavy ochorenia, alebo sama tvrdí, že tieto neužíva, neznamená, že ochorenie prekonala a nie je nutné, aby odporúčané výživové doplnky a vitamíny užívala, keď súd je toho názoru, že práve ich pravidelným preventívnym užívaním (vo forme, ktorú maloletá je schopná prijímať) sa predchádza prípadným negatívnym prejavom ochorenia. Navyše, do nákladov na lieky je potrebné zahrnúť aj náklady na lieky spojené s bežnými ochoreniami (napr. sezónne respiračné ochorenia), ktoré nie sú uhrádzané zo zdravotného poistenia a v súčasnosti aj zvýšené náklady na preventívne ochranné prostriedky. Za dôvodné považoval súd výdavky na bývanie v pomernej výške pripadajúcej na maloletú v sume 64 eur, čo zahŕňa podiel na mesačných preddavkoch na úhradu za energie a služby a odvoz smetí. Súd nepovažoval za dôvodný aj výdavok na splátku hypotekárneho úveru, keďže splácaním matka uhradza svoj záväzok spojený s kúpou nehnuteľnosti. Za dôvodný výdavok na telekomunikačné služby súd vzhľadom na vek maloletej považoval čiastku 5 eur mesačne. Matka vynakladá pomerný mesačný náklad na školské pomôcky a potreby a školské poplatky vo výške 21 €, čo predstavuje sumu 4,60 eur ako pomernú časť povinných poplatkov (za pracovné zošity a školské poplatky v roku 2020/2021 v sume 55,6 eur t. j. 4,64 eur na mesiac a v šk. roku 2021/2022 v sume), sumu 8 € ako pomernú výšku za školské pomôcky a potreby na výtvarnú výchovu (96 eur ročne) a sumu 8 € za notebook v obvyklej cene 400 eur, ktorého výška je rozpočítaná na obdobie 4 rokov. Za dôvodný považoval súd aj výdavok na voľnočasové aktivity, ktorú súd určil vo výške 18 eur a ktorá zahŕňa aj prípadnú účasť na letnom tábore, keďže maloletá letné tábory navštevuje a prípadné iné voľnočasové aktivity. Výdavok na hygienu vo výške 27 eur považoval súd za dôvodný keďže do tejto čiastky je potrebné zahrnúť potreby na osobnú hygienu, zubnú hygienu ktoré sa pravidelne spotrebovávajú resp. opotrebovávajú. Do sumy bežných a obvyklých výdavkov súd zaradil aj náklady na zubné ošetrenia ktoré matka pravidelne vynakladá. Hoci ide o vyššiu čiastku matka zdôvodnila túto potrebu tým, že maloletá má špecifické zdravotné problémy (panický atak) a sú s tým spojené zvýšené výdavky pri dentálnom ošetrení. Vzhľadom na matkou doteraz vynakladané ročné výdavky spojené so zubným ošetrením a dentálnu hygienu súd ustálil pomernú časť tohto nákladu vo výške 30 eur mesačne, ktorý otec ústne na pojednávaní ani nepoprel. Vychádzajúcu z uvedeného, mesačné výdavky na uspokojenie obvyklých potrieb maloletej sú vo výške 425 eur mesačne. Štruktúra a výška týchto výdavkov sa od podania návrhu výrazne nemenila.

47. Otec poprel výdavky na doučovanie a tieto nepovažoval za dôvodné v celom rozsahu. Súd nezohľadnil náklady matky na doučovanie maloletej, keďže maloletá navštevuje základnú školu, v ktorej je jej poskytovaná riadna výučba a prípadné individuálne doučovanie je nadštandardný výdavok, ktorý sa nezahŕňa do sumy bežných a nevyhnutných výdavkov v prípade, ak životná úroveň povinného rodiča neumožňuje uspokojenie daného výdavku. Súd je toho názoru, tak ako bude ďalej uvedené, že životná úroveň otca umožňuje uspokojovať bežné a obvyklé výdavky maloletej, ale už nie jej prípadné nadštandardné výdavky, hoci ich matka vynakladá.

48. Súd zdôrazňuje, že výživné má spotrebný charakter a má pokrývať všetky bežné a dôvodné výdavky na zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa. Je tiež potrebné zdôrazniť, že výživné má zabezpečiť približne také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Primeraná hranica výživného je daná prítomnosťou samotnou spotrebnou povahou výživného, v ktorej je potrebné uspokojovať aj rozumné ďalšie potreby dieťaťa nad hranicu základných potrieb, pokiaľ ich uspokojovanie dovoľujú možnosti a

schopnosti povinného rodiča. Pri ustálení výšky výživného je nutné vziať do úvahy aj priamu starostlivosť o dieťa, ktorá sa jeho vekom mení, teda čím je dieťa staršie, tým táto osobná starostlivosť je menšia (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19CoP/21/2018). Rozdiel úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti. Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat' povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním bytových potrieb dieťaťa, nakoľko pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, že ktorý z rodičov, v akej miere sa o dieťa osobne stará.

49. Na strane povinného sa preskúmajú schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti a rozumieme nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Povinný môže mať príjmy z jedného alebo viacerých zdrojov, z výkonu závislej činnosti, z podnikateľskej činnosti, autorské honoráre, odmeny za zlepšovacie návrhy, vynálezy, z prednáškovej činnosti, odmeny za výkon rôznych funkcií, za účasť v kontrolných a iných orgánoch, v stavovských organizáciách, môže mať majetkovú účasť v podnikateľských subjektoch, príjmy z prenájmu nehnuteľností, dividendy, príjmy z tichého spoločenstva, dávky sociálneho zabezpečenia. Pravidelne zisťovanými okolnosťami v konaní o výživnom na strane výdavkov sú pravidelné, ako aj nepravidelné náklady spojené s bývaním (nájomné, prevádzka bytu, domu), stravou, ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o dieťa a domácnosť, inými vyživovacími povinnosťami, poisťovními plneniami, sporením, pôžičkami, splátkovými platbami, daňovými plneniami, výdavkami na výkon povolania. Majetkové pomery charakterizuje vlastníctvo nehnuteľností (pozemky, domy, byty, rekreačné chaty, ich počet, reálna potreba a možnosť využitia povinným vrátane získavania výnosov z nich, prípadne dôvod ich nevyužívania na výnosy), cenných papierov, obchodných podielov, vkladov v bankách, iných hnuťelných vecí (motorové vozidlá, luxusné športové vybavenie, zbierky, cennosti, elektronika), ako aj celkový životný štandard (dovolenky, životné náklady). Nejde o zásah do vlastníckeho práva povinného, ktorý môže vlastniť neobmedzené majetkové podstaty, ale len o posúdenie jeho majetkových pomerov vo vzťahu k plneniu prioritnej vyživovacej povinnosti. Okolnosťou tvoriacou v súhrne celkové majetkové pomery povinného sú aj pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek, náhrady škody). Aj tu treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potenciality. Zadĺženie povinného z dôvodov, ktoré nie sú nevyhnutné, resp. súvisia so zaobstaraním predmetov nadštandardnej hodnoty, z tohto hľadiska znamená, že na ne súd pri ustálení majetkových pomerov nebude prihliadať, navyše, v prípade kúpy takýchto vecí by sa majetkový stav nezmenil, povinnému by síce vznikli dlhy, majetok by sa však zhodnotil o kúpenú vec.

50. Vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu vyplýva priamo zo zákona a nie až na základe rozhodnutia súdu. Kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Ak rodičia dosahujú vysokú životnú úroveň, aj dieťa má zákonné právo podieľať sa na nej. Výživou dieťaťa sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahnuté je v tom aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa sú v každom jednotlivom prípade odlišné, preto k nim musí súd pristupovať diferencovane. Schopnosti a možnosti rodiča pri tom súd má hodnotiť zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, možnosti uplatnenia v danom regióne, atď. Majetkové pomery rodiča pritom súd má posudzovať nielen podľa vykazovaného príjmu, ktorý býva niekedy neúplný alebo skreslený, ale aj podľa celkovej hodnoty nadobudnutého majetku, ktorý môže upozorniť na ďalšie nedoložené príjmy.

52. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/1162/201, „pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je tak smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Miera životnej úrovne rodiča je objektívne zisťiteľná rôznymi dôkazmi. Môže ju preukazovať napríklad výška mesačných nákladov

rodiča a to v súhrne, ale aj v jednotlivých položkách. Smerodajnou môže byť výška tých položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné, napr. úvery, životné poisťky, náklady na mobilný telefón a pod. Jedným z rozhodujúcich faktorov pri určení jej výšky, je zistenie mesačných nákladov povinného rodiča. Často krát totiž ochota rodiča plniť určitú výšku výživného na svoje dieťa nedosahuje ani jeho mesačné náklady na platenie úverov, či poisťiek. Cieľom ustanovenia § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné“.

53. Pri skúmaní možností, schopností a majetkových pomerov otca súd dospel k záveru, že ním tvrdení a deklarované príjmy nezodpovedajú jeho skutočným príjmom, ktoré dosahoval resp. ktoré je schopný dosahovať. Z vykonaného dokazovania súd navyše ustálil, že otec neuvádzal pravdivé skutkové tvrdenia o svojich príjmoch a majetkových pomeroch a tieto súdu zatajoval. Otec sa tiež bez vážneho dôvodu vzdal pravidelného príjmu z podnikania a aj z pracovného pomeru. Okrem toho, súd skúmal aj skutočnú životnú úroveň otca, ktorá vyplýva zo štruktúry jeho majetku a výdavkov vynakladaných na uspokojovanie jeho životných potrieb.

54. Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že otec pravidelne dosahoval tržby z výkonu podnikateľskej činnosti v roku 2019 vo výške 3.671 eur, pričom jeho netto príjem z podnikania dosahoval sumu 1.100 eur mesačne. Súd dospel k záveru, že tvrdenia otca o ekonomickej neudržateľnosti podnikania sú v rozpore so zisteniami súdu, keď otec v priebehu celého roka 2019 dosahoval pravidelné tržby - príjmy a z dosahovaných príjmov, okrem výdavkov na podnikanie, prevádzal na svoj osobný účet pravidelne sumu 800 eur a čerpal z týchto zdrojov peňažné prostriedky na osobnú spotrebu mesačne vo výške 300 eur. Súd je toho názoru, že podnikanie otca nebolo stratové, dosahoval pravidelné tržby a vyplácal si pravidelné príjmy. Navyše pri podnikaní využíval aj služby subdodávateľov, a teda aj v čase kedy bol práceneschopný, mohol, s ohľadom na povahu podnikania, preklenúť obdobie práceneschopnosti prostredníctvom subdodávateľov pri zachovaní podnikateľskej činnosti.

55. Hoci otec bol časť roka 2020 práceneschopný, súd je toho názoru, že nízka dávka nemocenského počas trvania dočasnej práceneschopnosti je dôsledkom skresľovania skutočných čistých príjmov otca z podnikateľskej činnosti. Súd mal za preukázané, že v roku 2019 otec dosiahol podľa daňového priznania z podnikania stratu, hoci si pravidelne prevádzal na osobný účet peňažné prostriedky z podnikateľského účtu a časť peňažných prostriedkov čerpal na osobnú spotrebu. Súd má vzhľadom na postoje otca k plneniu jeho povinností za to, že takto postupoval aj v predchádzajúcom zdaňovacom období rozhodnom pre určenie výšky odvodovej povinnosti v roku 2019. To znamená, že z dôvodu „optimalizácie“ odvodových povinností (keďže z podnikania dosiahol stratu aj v predchádzajúcich účtovných obdobiach a jeho vymeriavací základ tak bol určený na minimálnej zákonnej úrovni a nie vo výške skutočných príjmov), sa otec vzdal dobrovoľne časti príjmu, ktorý by inak v podobe vyššieho nemocneného ako náhrady príjmu poberal. Nemôže sa preto úspešne vyhýbať zodpovednosti za nižšie dávky v čase choroby a týmto znevýhodňovať svoje maloleté dieťa. V tomto smere preto súd považuje konanie otca, ktoré je svojimi účinkami rovné vzdaniu sa výhodnejšieho majetkového prospechu podľa druhej vety § 75 ods. 1 ZoR.

56. Obdobie od 01.08.2020 do 14.10.2020, počas ktorého nemal otec žiadny príjem súd vyhodnotil ako dobrovoľné vzdanie sa príjmu, keďže žiadna prekážka mu nebránila opätovne vykonávať podnikateľskú činnosť alebo vopred, podľa vývoja zdravotného stavu hľadať si s časovým predstihom zamestnanie. Otec tak v uvedenom období bol spôsobilý dosahovať príjem minimálne na úrovni priemernej mesačnej mzdy v národnom hospodárstve, ktorá bola na úrovni 866 eur netto mesačne.

57. Otec sa od 15.10.2020 zamestnal v spoločnosti V. L., s miestom výkonu práce v H., pričom mal dohodnutú základnú mesačnú mzdu vo výške 700 eur brutto a odmeny v závislosti od rozhodnutia nadriadeného vo výške 500 eur. Otec počas trvania tohto pracovného pomeru za obdobie od 15.10.2020 do 31.12.2020 dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 877 eur, avšak len za obdobie od 15.10.2020 do 30.10.2020 mu bola vyplatená čistá mzda 490,66 eur. Súd dospel k záveru, že otec z výkonu práce pre danú spoločnosť mohol dosahovať príjem vo výške minimálne 980 eur netto, keď len počas prvých dvoch týždňov trvania pracovného pomeru mu bola vyplatená čistá mzda 490,66 eur. Otcovi tak bola ihneď po nástupe vyplácaná nielen základná mzda, ale aj odmeny. Je pritom

všeobecne známou skutočnosťou, že v regióne Trnavského kraja je dopyt po pracovných pozíciách v oblasti strojárskvej a automobilovej výroby, preto zamestnávateľa v záujme stabilizácie pracovného personálu peňažne motivujú zamestnancov. Preto je dôvodné predpokladať, že otcovi by odmeny boli vyplácané naďalej, v prípade trvania pracovného pomeru a riadneho plnenia pracovných povinností. Súd na základe toho ustálil potenciálny príjem otca z uvedeného pracovného pomeru vo výške minimálne 980 eur mesačne netto, ktorého sa otec bez vážneho dôvodu vzdal. Otec ukončil pracovný pomer so zamestnávateľom V. L. z vlastného rozhodnutia bezdôvodne, bez toho, aby mal uzatvorený nový pracovný pomer, čo súd vyhodnotil ako vzdanie sa dôležitého príjmu bez vážneho dôvodu. Dôvody uvádzané otcom súd nepovažoval za vážne. V období od 01.01.2021 do 10.03.2021 bol otec na základe vlastného, ničím neodôvodneného rozhodnutia bez príjmu.

58. Otec od 11.03.2021 začal vykonávať práce na základe zmluvy o dielo pre spoločnosť L.. Hoci hodinová mzda brutto bola vyššia, v porovnaní so mzdou u predchádzajúceho zamestnávateľa, netto mzda u zamestnávateľa L., po započítaní odvodov, ktoré otec znášal ako samostatne zárobkovo činná osoba, bola nižšia v porovnaní s predchádzajúcim zamestnávateľom. Navyše, otec sa vzdal aj ochrany a nárokov, ktoré zamestnanec čerpá v prípade pracovného pomeru napr. náhrada za dovolenku, odsťupné, príspevok na stravu tým, že ukončil predchádzajúci pracovný pomer. Otec ukončil spoluprácu s L. bez toho, aby súdu uviedol dôvod, preto súd aj v tomto prípade dospel k záveru, že otec sa opätovne bez vážneho dôvodu vzdal pravidelného príjmu z podnikania.

59. V tejto súvislosti súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu, pričom však v každom konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť skutočné možnosti a schopnosti každého z rodičov a skutočné odôvodnené potreby posudzovaného dieťaťa. Je potrebné ďalej zdôrazniť, že všetky deti majú rovnaké právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom „výživou“ dieťaťa na ktorú obidvaja rodičia prispievajú sa pritom rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný rozvoj dieťaťa, nevyvímajúc aj náklady potrebné na uspokojovanie jeho bytových potrieb.

60. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, pričom vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení, ako je bývanie, strava, nákup, ošatenie, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov. Základnou zásadou pre stanovenie výšky výživného u povinného rodiča je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosiahne v čase vyhlásenia rozhodnutia. Súd ustálil, že vzhľadom na vek maloletej je dôvodné, aby každý z rodičov prispieval na výživné sumou 23% zo svojho priemerného netto príjmu.

62. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že matka má objektívne možnosti zabezpečiť svoju vyššiu životnú úroveň v porovnaní s úrovňou otca, vzhľadom na jej príjmové možnosti. Matka dosiahla vysokoškolské vzdelanie, má pravidelný, dlhodobý dosahovaný príjem, ktorý je pravidelne valorizovaný, sú jej vyplácané odmeny presahujúce výšku priemernej mzdy. Matka dokáže zo svojich príjmov splácať hypotekárny úver, navyše aj uspokojovať svoje výdavky, vrátane nadštandardných výdavkov na maloletú (napr. doučovanie). Matka mala v roku 2019 priemerný mesačný príjem vo výške 1714 eur (mzda a alikvotné nájomné), v roku 2020 priemerný mesačný príjem vo výške 1694 eur (mzda a alikvotné nájomné) a v roku 2021 priemerný mesačný príjem vo výške 1696 eur (mzda a alikvotné nájomné). Matka je preto povinná prispievať na výživné sumou 391 eur (cca. 23% zo sumy 1.700 eur), z ktorej sumy je matka povinná prispievať na výživu maloletej finančne sumou 175 eur, s tým, že vzhľadom na vek maloletej a z toho plynúci rozsah nevyhnutnej osobnej starostlivosti matky o maloletú, zostávajúcich 216 eur vykompenzuje matka práve poskytnutou osobnou starostlivosťou o maloletú a úhradou niektorých nadštandardných výdavkov ako doučovanie, zhotovenie nábytku do izby maloletej na mieru, kúpa kvalitnejšieho oblečenia, zabezpečením iných záujmovými aktivitami ako napr. jazda na koni.

63. Súd ale nepovažoval ani životnú úroveň otca za výrazne horšiu alebo takú, ktorá by mu umožňovala prispievať len na základné potreby maloletej. Životná úroveň otca vyplýva z viacerých okolností, ktoré v priebehu konania vyšli najavo. Otec je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorú od jej obstarania rekonštruuje

za účelom jej budúceho využívania jednak na podnikateľské účely a zároveň časť (garáž) nadstavuje pre účely bývania, pričom dokúpil aj ďalší pozemok za účelom scelenia nehnuteľností. Na obstaranie nehnuteľností otec čerpal hypotekárny úver vo výške takmer 100.000 eur, s dobou splácania 17 rokov a ktorý spláca v mesačných splátkach vo výške 588 eur. V žiadosti o úver otec uviedol, že jeho príjem je 1.500 eur mesačne, čo preukázal príjmom od zamestnávateľa C. G., s ktorým ale po troch mesiacoch ukončil pracovný pomer. Otec tak čerpal hypotekárny úver, pričom banke deklaroval príjmové pomery, ktorých sa následne dobrovoľne vzdal. Súd pritom vychádza z predpokladu, že každá fyzická osoba, ktorá čerpá úver v značnej výške na zabezpečenie vlastného bývania racionálne a zodpovedne zohľadní všetky svoje výdavky a príjmy, tak, aby bola spôsobilá úver splácať a zároveň uspokojovať aj ďalšie svoje výdavky na životné potreby a v prípade, ak má maloleté deti aj uspokojovať potreby týchto detí na primeranej úrovni. Súd preto usudzuje, že ak otec čerpal hypotekárny úver, pristúpil s riadnou starostlivosťou, ktorú je možné od každého očakávať, aj k zhodnoteniu svojich príjmových pomerov tak, aby okrem takmer 600 eurovej splátky úveru uhradil aj ostatné svoje výdavky, životné náklady a prednostne najmä potreby maloletej. Z ohľadom na výdavky otca bez výživného na úrovni približne 1.250 eur až 1.300 eur (splátka hypotéky 588 eur, strava 200-250 eur, oblečenie 40 eur, telekomunikačné služby 25-50 eur, PHM 200 eur, hygiena 20 eur, 100 eur náklady na energie a dane v dome na R., 100 eur ďalšie náklady na bývanie) je zrejmé, že životná úroveň otca by mala zodpovedať aj jeho príjmom resp. majetkovým pomerom. Navyše súd uvádza, že nie je zrejmé ekonomické rozhodnutie otca obstaráť si vlastnú nehnuteľnosť za cenu 120.000 eur (a uhradiť ďalších viac ako 6.500 eur za kúpu príslušného pozemku), ktorú sám otec označil za ruinu, vyžadujúcu si rozsiahlu rekonštrukciu. V čase obstarania predmetnej nehnuteľnosti pritom prebiehali mimosúdne rokovania medzi ním a matkou o vysporiadaní spoločnej nehnuteľnosti, ktorá bola v užívaní schopnom stave, s viacerými bytovými jednotkami vhodnými na prenájom, nevyžadovala si nákladnú rekonštrukciu a bola ohodnotená na sumu približne 200.000 eur a za túto cenu aj následne predaná. Otec namiesto vypořádania podielového spoluvlastníctva a vyplatením podielu matky v sume 1 hodnoty nehnuteľnosti (teda cca 100.000 eur), túto sumu investuje do obstarania inej nehnuteľnosti, ktorá si vyžaduje ďalšie nákladné investície a ktorú nie je schopný ani tri roky od jej zakúpenia uviesť do užívania schopného stavu. Napriek nemožnosti užívať túto nehnuteľnosť vynakladá pravidelné mesačné výdavky spojené s predávkami na dodávku energií a keďže nemá zabezpečené bývanie, neúčelne vynakladá ďalšie peňažné prostriedky na bývanie u rodičov vo výške 100 eur mesačne podľa jeho vlastného tvrdenia. Súd je preto nútený konštatovať, že aj keď otec zhodnocuje vlastnú nehnuteľnosť, výdavky s tým spojené, nemôžu mať prednosť pred plnením jeho vyživovacej povinnosti.

63. O priemernej životnej úrovni otca svedčia aj ním vynakladané výdavky, keď priemerne 200 eur mesačne uhradí za spotrebované PHM, hoci v období od mája do augusta nepracoval, teda nevznikla ani potreba dochádzania do práce alebo uhradza sumu 25-50 eur mesačne za telekomunikačné služby, hoci vynakladanie takých výdavkov nie je účelné ani nutné. Súd považoval výdavky v rozsahu 150 eur za PHM a 15 eur za telekomunikačné služby vynaložené neúčelne a na tieto výdavky otca nemohol ani prihladať. Je preto dôvodné, aby takto neúčelne vynakladané výdavky otec použil prednostne na plnenie vyživovacej povinnosti.

64. Okrem toho, súd z vlastného šetrenia zistil, že otec poberal v rokoch 2019 až 2021 pravidelné príjmy aj z prenájmu bytových jednotiek v spoločnej nehnuteľnosti a z prenájmu garáže v jeho osobnom vlastníctve, ktoré súdu neuviedol. Následne tvrdil, že výťažkom z prenájmu splácal náklady na rekonštrukciu bytových jednotiek, ktorú financovali jeho rodičia, avšak matka takúto rekonštrukciu poprela. Otca preto zaťažovalo dôkazné bremeno o rozsahu a nákladoch rekonštrukcie pričom otec si túto povinnosť nesplnil, preto súd nemal takéto náklady otca za preukázané. Z uvedeného dôvodu, hoci nájomné bolo sčasti uhrádzané na účet otcovej matky, súd považoval nájomné v celom rozsahu za príjem otca. Napriek tomu, že mesačne sa tak príjem otca zvýšil podstatným spôsobom, neprejavilo sa to na jeho ochote plniť vyživovaciu povinnosť nad rámec povinnosti určenej súdom, hoci v priebehu konania boli priebežne ustáľované odôvodnené výdavky maloletej, o ktorých otec mal vedomosť. Súd zohľadnil túto skutočnosť a o takto dosiahnutý príjem otca sa navýšil výpadok príjmov v roku 2020 a 2021.

65. S ohľadom na to, že otec sa opakovane vzdal podnikania a zamestnania, v ktorých dosahoval potenciálny netto príjem vo výške 990 až 1.100 eur, otec vynakladá pravidelné mesačné výdavky presahujúce sumu 1.100 eur pre osobnú potrebu, súd je toho názoru, že v schopnostiach a možnostiach otca je dosahovať potenciálny netto mesačný príjem 1.100 eur, ktorý navyše v budúcnosti môže otec zvýšiť aj prenájmom domu na R..

66. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca potom súd vychádzal z ustáleného priemerného mesačného príjmu otca v čistom 1.100 eur, poukazujúc na skutočnosť, že výživné na maloleté dieťa má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča. Súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca zhodnotil všetky dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a dospel k záveru, že schopnostiam a možnostiam otca a odôvodneným potrebám maloletej H. vzhľadom na jej vek zodpovedá určenie výživného vo výške 250 eur mesačne ako 23% z jeho potenciálneho netto príjmu, keďže otec nemá inú vyživovaciu povinnosť.

67. Matka sa domáhala úpravy vyživovacej povinnosti vo výške 300 eur mesačne od 01.09.2020, čo odôvodnila zvýšenými výdavkami v súvislosti s nástupom maloletej na druhý stupeň základnej školy. Tak ako je vyššie uvedené, výživné má spotrebný charakter, obaja rodičia by sa mali podieľať na plnení vyživovacej povinnosti podľa svojich možností a schopností a podľa odôvodnených výdavkov maloletého dieťaťa. Súd ustálil dôvodné výdavky maloletej, ktoré sa od podania návrhu významne nezvýšili a určil podiel každého z rodičov na vyživovacej povinnosti na základe ich príjmov. Nie je dôvodné, aby sa otec podieľal na plnení vyživovacej v rozsahu, ktorý presahuje jeho súdom ustálenú povinnosť vzhľadom na výdavky maloletej a jeho príjmové možnosti. Navyše je v záujme maloletého dieťaťa, aby povinný rodič bol schopný dlhodobo a pravidelne plniť primeranú vyživovaciu povinnosť a eliminovala sa tak situácia, že v prípade vyššieho, hoci by bolo dôvodné, by povinný rodič pri výpadku príjmov vyživovaciu povinnosť neplnil riadne.

68. Nakoľko otec je zaviazaný platiť výživné na maloletú od 05.12.2019, nedoplatok zročného výživného za obdobie od 05.12.2019 do 20.09.2021 predstavoval sumu 2.843,40 eur (od 05.12.2019 do 31.12.2019 vo výške 113,40 eur a od 01.01.2020 do 20.09.2021, za 21 mesiacov po 130 eur t. j. 2.730 eur). V konaní bolo nesporným, že otec zaplatil za uvedené obdobie mesačné výživné vo výške 120 eur. Na splnenie dlhu zročného výživného bolo dôvodným, vzhľadom na povahu prejednáwanej veci (vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa), na povinný nárok (nárok na výživné) a osobné a majetkové pomery oboch rodičov maloletej určiť lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP). Pri určení samotnej paričnej lehoty (lehoty na plnenie) súd dospel k záveru, že primeranou lehotou je obdobie 18 mesiacov, riadiac sa pri svojom rozhodnutí úvahou, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami výživou povinného, otec mal dostatok času pripraviť sa na platenie zročného výživného popri bežnom výživnom za obdobie od podania návrhu, otec maloletej si bol vedomý svojej povinnosti prispievať na jej výživu a tak je rozumné predpokladať, že si na splatenie takéhoto dlhu vytvoril adekvátnu finančnú rezervu (minimálne redukovaním svojich plánovaných mesačných výdavkov). Navyše otec v priebehu konania nadobudol značnú finančnú hotovosť, pričom prednostne uspokojoval aj pohľadávky svojich iných veriteľov napr. svojich rodičov, ktorým uhradil ich pohľadávku v plnom rozsahu. Súd povolil otcovi zročný dlh na výživnom zaplatiť k rukám matky maloletej v 17 splátkach po 158 eur mesačne a jednej splátke po 157,40 eur až do úplného zaplatenia dlhu teda tak, aby tento dlh bol uhradený do 18 mesiacov.

69. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

70. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

71. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

72. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

73. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).